

Čtvrtá postní neděle

Doporučené texty ke čtení: **Jan 12, 20–26; 2. Korintským 1, 3–7**

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Amen.

Izajáš 54, 7–10:

Na maličký okamžik jsem tě opustil, avšak shromáždím tě v převelikém slitování. V návalu rozlícení skryl jsem před tebou na okamžik svoji tvář, avšak ve věčném milosrdenství jsem se nad tebou slitoval, praví Hospodin, tvůj vykupitel. Je to pro mě jako za dnů Noeho, kdy jsem se přísahou zavázal, že už nikdy vody Noeho zemi nezatopí. Právě tak jsem se přísežně odřekl rozlícení i pohrůžek vůči tobě. I kdyby ustoupily hory a zakolísaly pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje kolísat nebude, praví Hospodin, tvůj slitovník.

Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi Kristus, Syn živého Boha. Amen.

Milé sestry a drazí bratři v Kristu,

název čtvrté postní neděle „Laetare“ je odvozen od slov Izajáše 66, 10: „**Radujte se** s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete!“ Možná se divíme a nejde nám to dohromady: postní období a výzva k radosti? Ale přece i v období postu máme mnoho důvodů k radosti. Především ten, že Pán Ježíš Kristus pro nás připravil záchranu z otroctví hříchu a smrti!

I náš dnešní text vede k radosti. Původně platil pro izraelský národ, který se vrátil z babylonského zajetí, dnes platí pro všechny, kdo Pána Boha milují a berou vážně jeho slovo.

Pán Bůh připomíná svému lidu, že jeho hněv vůči němu není trvalý. „Na maličký okamžik jsem tě opustil. V návalu rozlícení skryl jsem před tebou na okamžik svoji tvář.“ Tam, kde Bůh vidí lítost nad hříchy a touhu vrátit se zpět, odpouští a přijímá na milost. Podobně jako ve známém podobenství „O marnotratném synu“ čeká otec s otevřenou náručí na návrat svého syna, nevyčítá mu jeho předchozí život, ale s láskou jej přijímá znovu za syna (Lukáš 15, 11–32).

I v našem textu říká Pán Bůh svému lidu: „... ve věčném milosrdenství jsem se nad tebou slitoval, ... shromáždím tě v převelikém slitování.“ Tak veliká a pro nás často nepochopitelná je Boží láska vůči nám, lidem.

Pán Bůh nazývá sebe Vykupitelem svého lidu. Možná nás překvapí, že tento pojem najdeme mnohokrát již ve Starém zákoně. Pro nás je Vykupitelem Boží Syn, Pán Ježíš Kristus. On svou zástupnou smrtí na kříži zaplatil náš dluh před Bohem, díky Němu jsme vykoupeni k pravé svobodě Božích dětí. V době otroctví existovala jediná cesta, jak se z otroka mohl stát svobodný člověk: někdo za něj musel zaplatit výkupné, stanovenou vysokou částku peněz. Všichni lidé jsou vlivem dědičného hříchu otroky Božího nepřítele – satana. Pán Ježíš Kristus ale zaplatil výkupné svou zástupnou obětí za všechny, kteří jej vírou přijmou za svého Spasitele a Pána.

Pán Bůh v dnešním textu připomíná také dobu po potopě, kdy se zavázal přísahou Noemu, že už nikdy nezničí zemi vodou. Podobně zaslibuje svému lidu, že se přísežně zřekl rozlícení a pohrůžek vůči němu.

Pohoří a hory představovaly jistotu, nikdo je nemohl odstranit nebo přemístit. A Pán Bůh zdůrazňuje, že i kdyby přece jen hory ustoupily a pahorky zakolísaly, jeho milosrdenství neodstoupí od jeho lidu. Smlouva, kterou se svým lidem uzavřel, bude trvat věčně. Pán Bůh chce pro svůj lid to nejlepší, jeho myšlení není o trápení, ale o pokoji.

Možná jsou i v našem životě chvíle, kdy si potřebujeme znovu připomenout Boží zaslíbení. Znovu se ujistit o tom, že Pánu Bohu na nás záleží, že nás miluje a že je vždy připraven nám pomoci. V Bibli najdeme mnoho míst, která jsou podobná našemu dnešnímu textu a ujišťují nás o Boží lásce ke všem lidem, i k nám. Zvláště v této nelehké době, kterou právě prožíváme, je dobré si stále připomínat, že Pán Bůh na nás nezapomněl. Jemu na nás záleží, on i dnes slyší upřímné prosby svého lidu.

Dnešní text nás vede také k radosti. Pán Bůh je zde představen jako milosrdný a laskavý Otec, který nabízí svým dětem to nejlepší. Poslední verš textu bývá citován též při konfirmačním slibu a připomíná nám nekončící Boží milosrdenství a jeho věrnost v každé situaci.

Oslavujme proto našeho Pána za jeho slovo a za ujištění, že bude s námi po všechny dny, až do skonání tohoto věku (Matouš 28, 20).